

RZEŹBA

- Materiał: drewno, wapień, z czasem brąz i marmur
- Rzeźbę polichromowano.
- Zabytki rzeźby greckiej poznajemy z rzymskich kopii

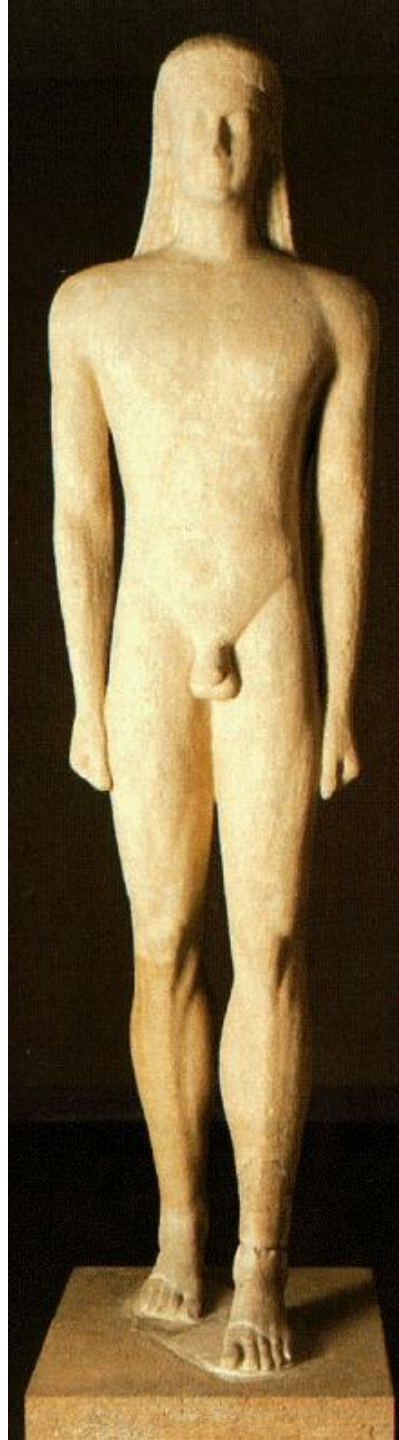
chryzelefantyna - technika rzeźbiarska w starożytności, która wykorzystywała kość słoniową i złoto oraz inne drogie materiały (np. kamienie szlachetne)

OKRES ARCHAICZNY

- Rzeźbiono bogów w ludzkiej idealizowanej postaci.
- W pobliżu świątyń ustawiano posągi zwycięzców sportowych **kurosów i kor.**
- Forma: **zwarta, zamknięta, ustawienie frontalne, statyczna, wyraźna oś symetrii, sztywna poza, wyraźne wpływy egipskie, poprawne proporcje ciała.**

Kuros z Sunion

Kuros z Samos

kuros z wyspy Melos

Kuros z Anavyssos

Klebios i Biton wyk przez Polimedes z Agos

Kora

Dama z Auxerre

Kora

Kora attycka

Woźnica z Delf, ok. 475 p.n.e.
Muzeum, Delfy

OKRES KLASYCZNY

- Kontynuowano wzorce archaiczne wzbogacając je o nowe obserwacje. Szczególnie próbowano ukazać **ruch postaci**.
- Zaczęto stosować zasadę **kontrapostu**, czyli próbowano przenieść ciężar ciała na jedną stronę w odpowiedni sposób ukazując postać **Studia anatomiczne**, wyodrębnione i dopracowane detale, doskonale wyważone proporcje. Obserwowano naturę, choć próbowano w rzeźbie oprócz obserwacji ukazać jej idealny wzór. Rzeźba komponowana jest w różnych kierunkach.
- W płaskorzeźbie fryzów na greckich świątyniach stosowano zasadę **układu rytmicznego**. Postaci w płaskorzeźbie są ukazane w swobodnym ruchu, często w skrótach perspektywicznych.

Myron, Dyskobel

Myron, Atena z Marsjaszem

Poliklet, Doryforos

"Piękno tkwi w proporcjach części ciała, palca do palca,
palca do przegubu,
jego do dłoni i wszystkich tych części jednych do drugich.,,

"Doskonałość zależy od wielu stosunków liczbowych
i drobne różnice o niej decydują."

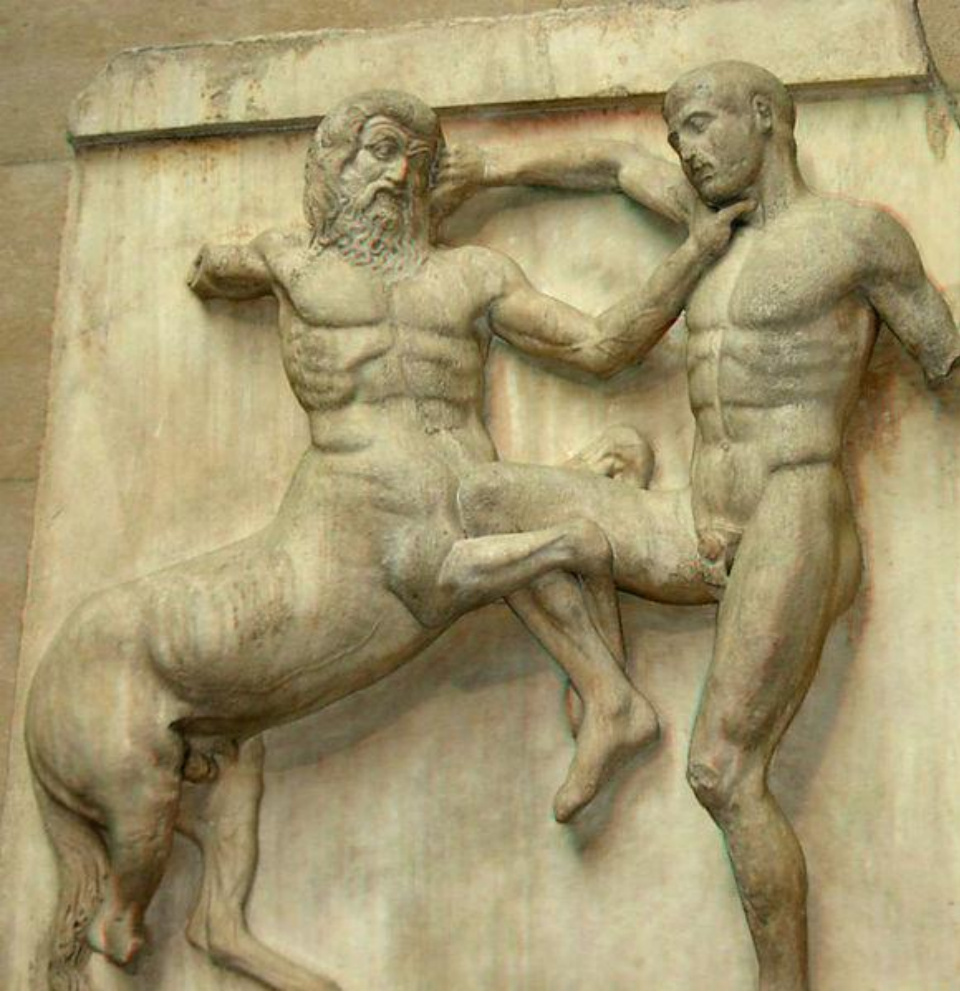

Fidiasz, Atena Partenos

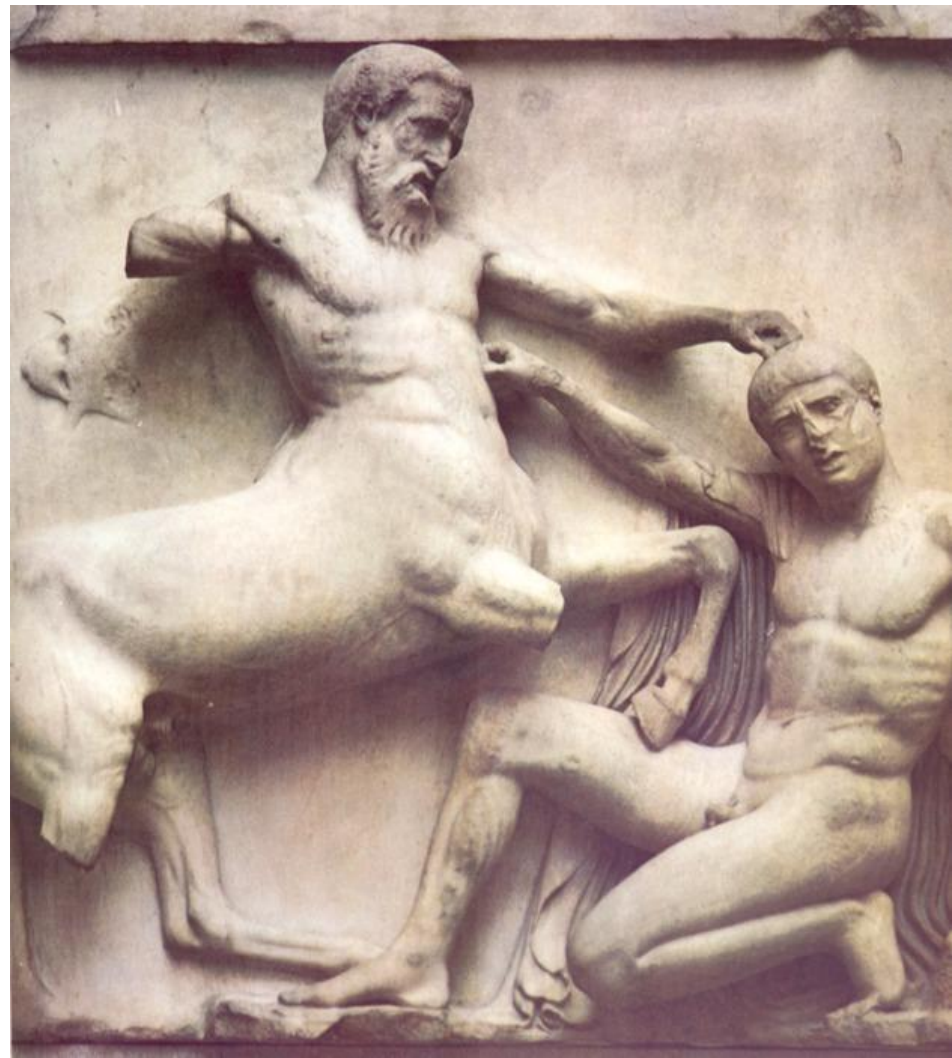

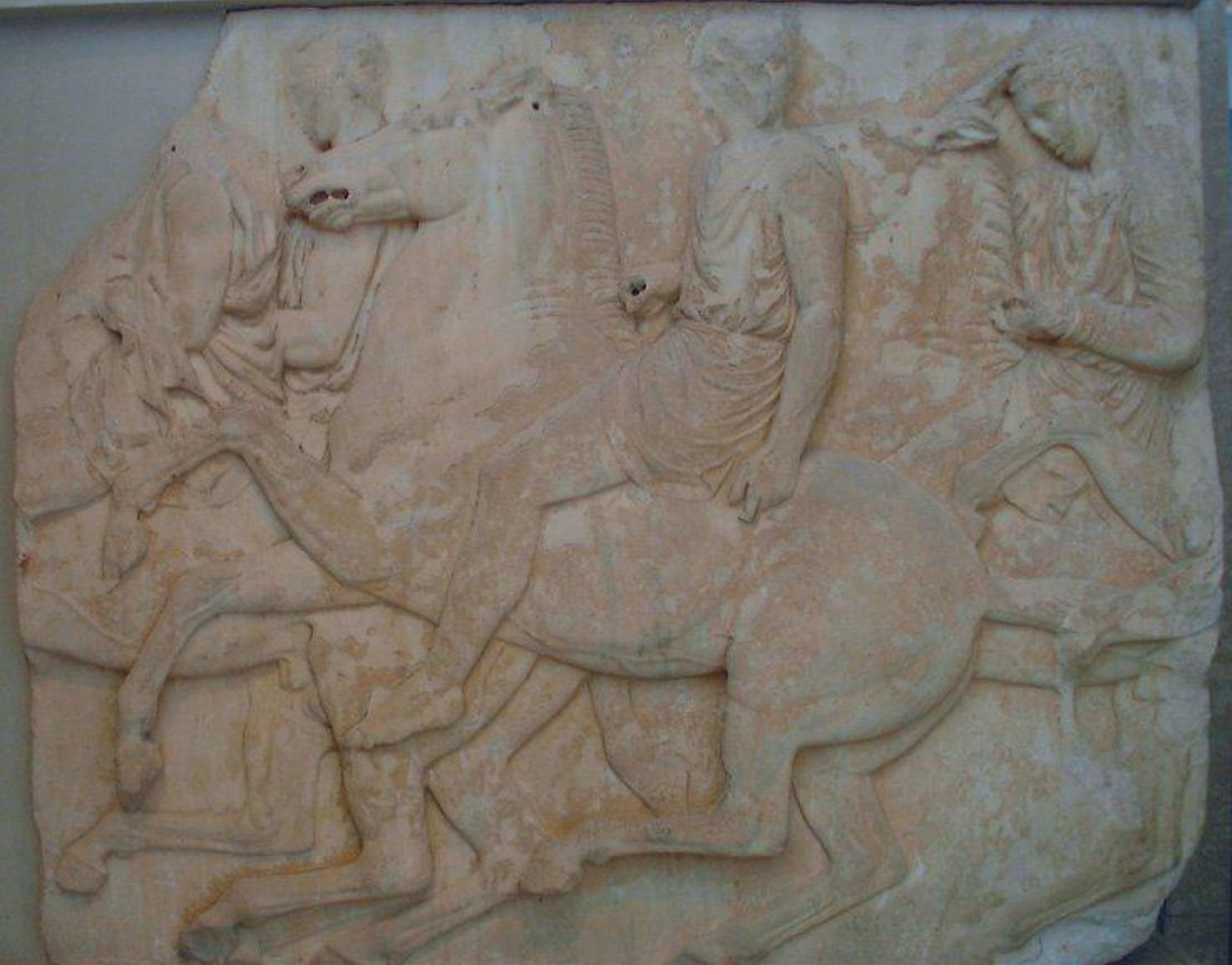

Procesja panatejska, fragment fryzu z 445 - 438 p.n.e. (Luwr, Paryż)

metopy z Partenonu:
Walki Lapitów z centaurami

Nike zawiązująca sandał,
świątyni Nike Apteros,
Muzeum Akropolu, Ateny

Stela Hegeso, V w.p.n.e.

OKRES PÓŹNOKLASYCZNY

- W tym okresie zaczęto bardziej **idealizować postaci. Wysmuklono proporcje, linie bardziej miękkie.**

Praksyteles,
Hermes z małym
Dionizosem

Praksyteles,
Apollo z jaszczurką

Afrodyta z Knidos.
Muzeum Watykańskie

Lizyp,
Odpoczywający Herakles

Lizyp, Apoksyomenos

Lizyp,
Hermes zawiązujący
sandał

Siedzący Ares/Ares Ludovisi

Skopas, Bachantka

Apollo Belwederski

OKRES HELLENISTYCZNY

- Rzeźba tego okresu charakteryzuje się **różnorodną tematyką, ekspresją, dynamiką**. Obok tematów mitologicznych, idealizowanych postaci, znajdziemy **sceny pełne dramatyzmu, cierpienia, sceny z życia codziennego**. Wiele rzeźb jest pełna **patoosu, teatralności**.
- Często stosowano **skomplikowane układy kompozycyjne**, gdzie układ buduje się w różnych kierunkach. Bryła staje się **silnie rozczłonkowana**. **Bardziej od ruchu liczą się przeżycia, ekspresja**.
- W płaskorzeźbie postaci zdają się być **skłębione**. **Przestrzeń jest wypełniona**.

Grupa Laokona

Byk Farnezyjski

Nike z Samotraki

Umierający Gall

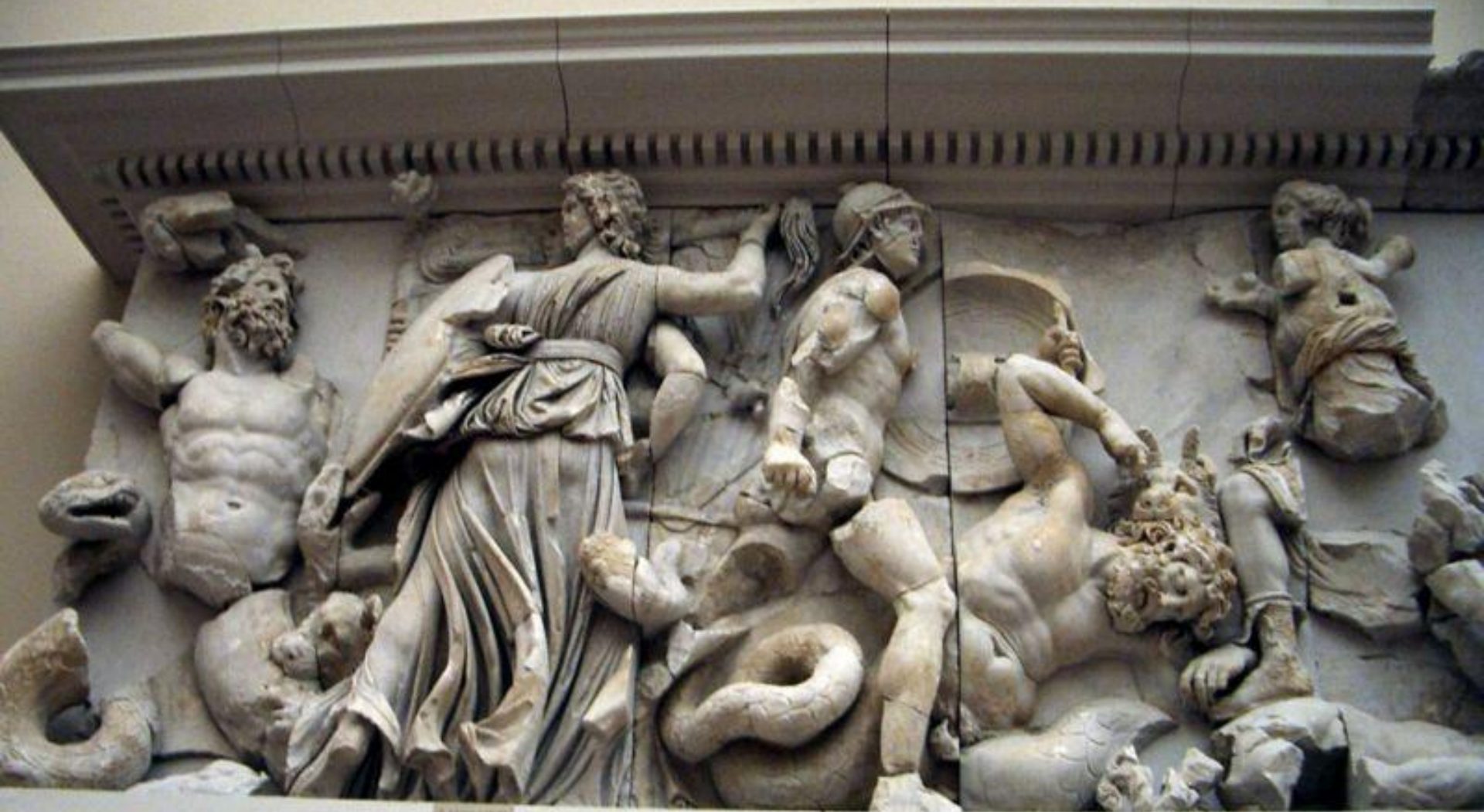

Ołtarz Pergamoński

PERSEPHONE

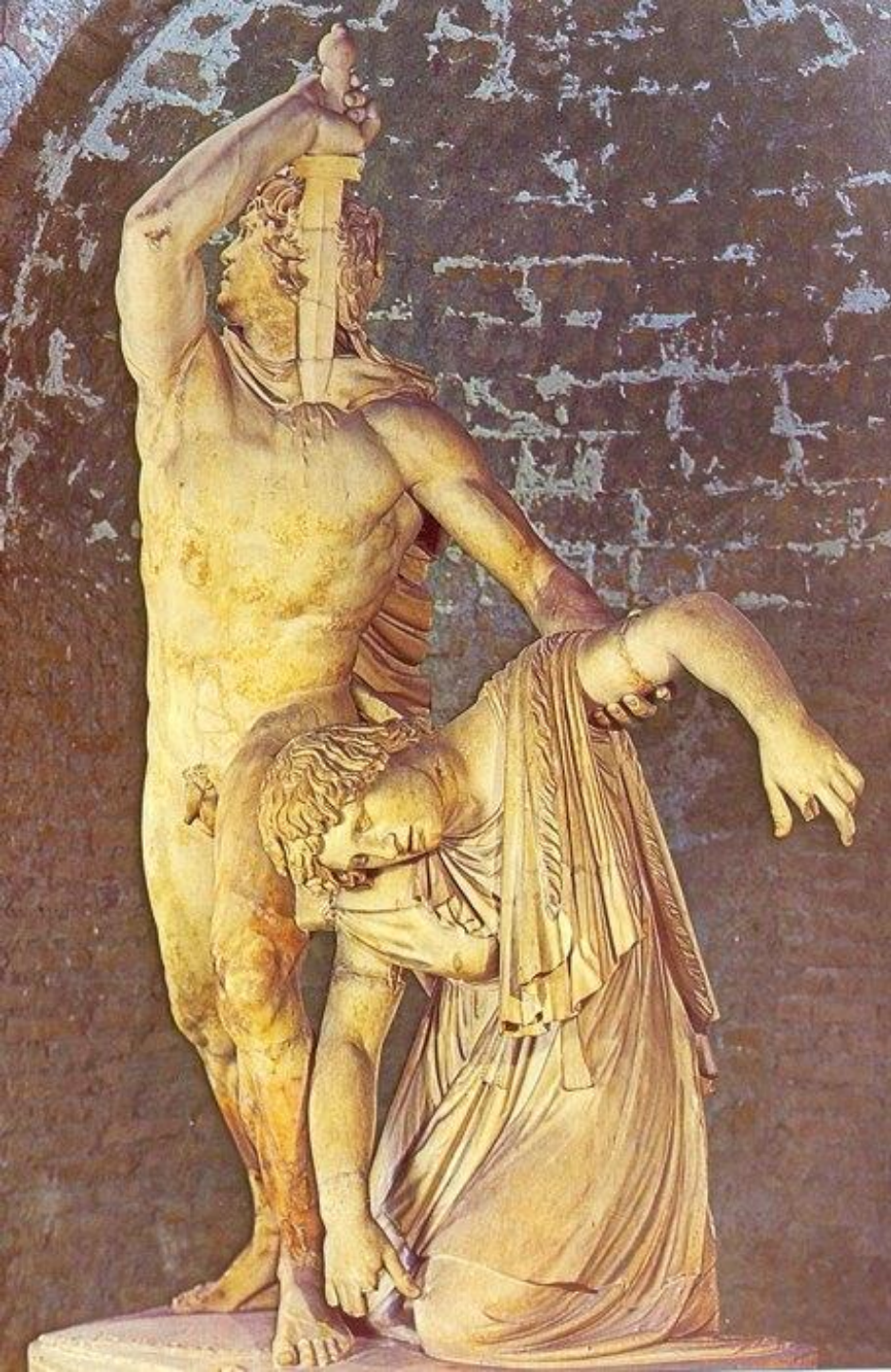

Wenus z Millo

Chłopiec wyciągający cierń z nogi

Przebijający się mieczem

Śpiący hermafrodyta

Chłopiec z gęsią